

[Stær Johansen.]

på de samme linier, som har været anvendt ved de tidligere love, og vi kan derfor også på dette område tiltræde lovforslaget. Man har måske lov til at komme med et ganske lille hjertesuk. Vi ved jo godt, at foruden den teknisk-videnskabelige forskning, som ved den første lov af 1952 fik, hvis jeg husker rigtigt, 10 mill. kr. overladt til fordeling, ved den næste lov 15 mill. kr., og som nu også får 15 mill. kr., findes der anden videnskabelig forskning her i landet, der også har stor værdi for praktisk talt alle videnskabelige grene, og jeg kunne måske godt have ønsket, hvis det var muligt, at man også havde betænkt sådanne videnskabelige formål med nogle af disse penge. Jeg har indtryk af, at der har været ført en del forhandlinger herom, og jeg ved ikke, om der er nogen mulighed derfor; men i hvert fald vil jeg ikke undlade at give udtryk for, at også andre videnskabelige grene har umådelig brug for hjælp til yderligere forskning, en forskning, der jo gavner hele det danske samfund.

Efter denne enkelte bemærkning vil jeg på mit partis vegne kunne tilsige medvirken til dette lovforslags gennemførelse.

Bertel Dahlgaard: At Marshallydelserne har betydet en storslået hjælp for Danmark, er der jo ikke tvivl om hos ret mange her i landet. Men det, det drejer sig om her, er det konkrete, anvendelsen af de sidste af disse Marshallpenge, og her tillader jeg mig at tro, at det foreliggende forslag nok vil vække skuffelse i ret vide kredse i befolkningen. Der har jo fra mange sider været fremsat ønske om, at det betydelige restbeløb på over 100 mill. kr. fra Marshallydelserne måtte blive stillet til rådighed for udlån til erhvervslivets modernisering, hvor beløbet kunne gøre størst produktiv nytte; det ville også være i overensstemmelse med de forudsætninger, hvorunder Marshalloverenskomsten i sin tid blev indgået. Nu viser det sig i dette lovforslag, at to trediedele af beløbet foreslås stillet til rådighed for uproduktive militære anlæg. Jeg håber, at der under forslagens videre behandling kan ske ændring heri.

Men dernæst vil jeg gerne sige, at forslaget synes mig et slemt eksempel på en for vidtgående bemyndigelseslovgivning, og

det undrer mig noget, at ordførerne for venstre og det konservative folkeparti ikke syntes at have øje herfor. Vedtager folketinget lovforslaget i denne skikkelse, ved tinget jo praktisk talt intet om de mange penges konkrete anvendelse. 70 mill. kr. foreslås til militære anlæg uden nærmere oplysninger om enkeltheder; disse enkeltheder afgøres suverænt af finansudvalget uden nærmere direktiver i selve loven.

Jeg vil iøvrigt her gerne bede den højtærede minister oplyse nærmere, hvilke militære anlæg beløbet tænkes anvendt til. Heller ikke vedrørende de 30 mill. kr., der stilles til rådighed for produktivitetsfonden, gives der specificerede oplysninger, her skal ikke engang anvendelsen godkendes af finansudvalget. I loven om oprettelsen af produktivitetsfonden bestemtes dog i selve loven fordelingen af de ca. 30 mill. kr., der dengang stilledes til rådighed for produktivitetsfremmende formål. De nærmere betingelser for ydelsen af de her foreslåede tilskud fastsættes suverænt af vedkommende minister, som det pågældende erhverv sorterer under; ministeren har ikke engang pligt til at rådføre sig med det folketingsudvalg, som loven om produktivitetsfonden pålægger ministeren at forhandle med om de i fjor til rådighed stillede beløb.

Jeg synes ærlig talt, det i det hele taget er at behandle disse spørgsmål lidt for nonchalant. Jeg tror, det er vigtigt for praktiseringen af vort etkammerssystem, at vi passer på, at folketinget bevarer myndigheden så meget over lovgivningens enkeltheder, at der er sikkerhed for, at der ikke med meget betydelige midler handles anderledes end tilsigtet ved lovenes vedtagelse.

Må jeg dernæst minde om, at der i statsministerens åbningstale ved dette folketingsårs begyndelse blev afgivet en erklæring, der er af interesse i forbindelse med dette lovforslag:

„Bestræbelserne for at fremme erhvervenes produktivitet og dermed styrke landets konkurrenceevne vil blive fortsat. Det er regeringens ønske, at de resterende midler på den såkaldte Marshallkonto skal bringes til anvendelse, og man vil overveje mulighederne for at genudlåne tilbagebetalte beløb.“

Jeg tror, den højtærede finansminister er